

תודה

מוסף על המשמר
מס' 23 (905)
3 ביוני 1988
י"ח בסיוון תשמ"ח

או, אני רואה שלמדת
רוסית, ננסי,
אבל להתראות
אומרים דו סבידניה
וגלאטוסט זה משהו
אחר.

ותחשבי עוד פעם
על האסטרולוגית
שהצעתי לך...

אני חושב
שהיה
קאדילאק
עם הגה
כזה...

ותשלח לי קסטת
וידאו מהגמר
של ה-N.B.A.

חיה נפלא מישה.
בפיסגה הבאה גם
נדבר תאכלעס.

ננסי את שוכחת
שהגורבצובים
זה לא חברונפמנים
זה מה שיש.

רון, בפעם הבאה
אני לא חוזרת למלון
הזה...

את, נייטאג שנידאג

מ.י.נ.י.
ש.ב.ע.ו.ן
צ.ע.י.ן

ההצלחה היא של

רק "כולנו" מאפשר לך לפנות ישירות ל-140,000 ילדים בכל שבוע!

אגוד המפרסמים בישראל

ADVERTISERS ASSOCIATION OF ISRAEL

דוחות ביקורת תפוצה לשנת 1987.

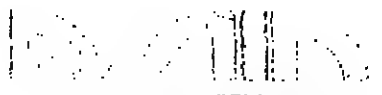
ביקורת תפוצה של "כולנו" לתקופת ינואר - דצמבר 1987.

מספר הגליונות שהודפסו, הופצו, הוחזרו ונמכרו

החודש	מספר הקופים שהודפסו	מספר הגליונות שהודפסו	מספר הגליונות שהודפסו	מספר הגליונות שהודפסו	מספר הגליונות שהודפסו	מספר הגליונות שהודפסו	מספר הגליונות שהודפסו
1.87	4	103,080	103,020	8,850	8.6	94,170	23,543
2.87	4	96,000	95,982	9,298	9.7	86,684	21,671
3.87	5	124,500	124,480	11,725	9.4	112,755	22,551
4.87	4	104,000	103,975	12,438	12.0	91,537	22,884
5.87	4	106,000	105,990	12,300	11.6	93,690	23,423
6.87	5	141,000	140,980	15,275	10.8	125,705	25,141
7.87	4	116,000	115,985	13,618	11.7	102,367	25,592
8.87	4	116,000	115,940	16,045	13.8	99,895	24,974
9.87	5	147,000	136,892	13,681	10.0	123,211	24,642
10.87	4	124,000	123,984	13,470	10.9	110,514	27,629
11.87	4	140,000	139,981	12,532	9.0	127,449	31,862
12.87	5	216,000	215,978	14,525	6.7	201,453	40,291

לפי הסקר האחרון של איגוד המפרסמים, תפוצתו של "כולנו" המראה ב-71% במשך שנה אחת. את ההמראה הזאת אי אפשר להפסיק. את ההמראה הזאת כדאי לך לבצל. תפוצתו של "כולנו" עולה באופן רצוף וקבוע מיום הווסדו: בשלוש השנים האחרונות עלתה התפוצה ביותר מ-400% עליה קיצונית שכזו בתפוצה הינה תופעה יוצאת דופן בעולם התקשורת. היא מוכיחה את אשר ידענו מהיום הראשון: "כולנו" הוא עיתון משובח שילדים אוהבים. "כולנו" נקרא בכל שבוע ע"י כ-140,000 ילדים בני 12-8 (כל גילון נקרא ע"י 3-4 ילדים) 140,000 ילדים שקורעים איזה מעין חלב אמא קונה, איזה קטשופ ואיזה משקה קל ימצאו במקור, איזה ג'ינס הם ילבשו ואילו נעלים הם ינעלו. 140,000 ילדים שהם כוח צרכני שלא תצטרך להתעלם ממנו. פרסם ב"כולנו" ותוכל להשפיע על 140,000 ילדים בכל שבוע. הם ככה ישיעו על החורים ואת התוצאות תחוש היטב ברמת המכירות שלך.

ההצלחה היא של

בחיבת המערכת:
על הספד: רח חסיה וסנדר ג. ת"א
העורך הראשי: בצלאל רב רד
עורך: יעקב רוד
עורכת: חסיה וסנדר
מנהל: רח חסיה
עיצוב גרפי: ארנון אבני
ביצוע גרפי: עשור ודבר

הפעם:

- כתבות**
- עלה למלייארות: מיכה גולומ, מקום 22
 - מאת: אהוד דוד
 - מגאן טרסה: מגילת העצמאות של דוד טרסקובר
 - מאת: אילן שיינפלד
 - מי באמת רצח את יבוכי: 20 שנה לרצח רוברט קנדי
 - מאת: יחזקאל צור
 - הוא לא סתם בחור אירוטי: חמאס לחיטוף משופר
 - מאת: סלי ברויל-וונגפלד
 - הוקן והבור: מי זרק את סובחי לבאר
 - מאת: גבי בשן
 - פיש: נציגו של הבאבאריסאלי בתיא
 - מאת: אלישבע איילון
 - לא בבית ספרנו: מנעיקין עזה מאוכזבים
 - מאת: יוסי וינו
 - מגעים מהסוג השני: סרטים על הומוסקסואלים
 - מאת: יעל ישראל

מלה רעה

להיפגע בכביש למות בבית חולים

יש רמזון רב בין המשבר במערכת הבריאות למערכת הכבישים במדינה. שתיים חסרות בצורה מכירה לפני עשר או חמש שנים, כשנסע בה עמד במקום הנכון בכביש הערשיות של התקציב הלאומי. שתיים קדמות בשנים האחרונות בשל חוסר הבטיחות היא רח תמורת דמי: כשארץ תפסיב — יש הרוגים בדרכים — והחולים מתים. יש גם קשר ישיר: את נפגעי הכבישים הצרים והדחוסים מביאים לבתי החולים העמוסים והשומרים. עורקי התחבורה ועורקי החולים — פקקים.

אם היו שתי המערכות נהרסות, אפשר למקן לכות שרי האוצר של ממשלת

מיקרו שטע עם אדם את ויסם מוקד לידו לוי שנילו להחיות

הליכוד וממשלת האחרות, שדרבם אמנם סבילה לאבדון, אבל אין איפה ואיפה או תחבולות מפתחיות. דמסקים את הבריאות של ארץ מולדת. ממערכת וגם את הכבישים של דוד לוי. מהליכוד.

זו טעות אופטית: את תקציב הבריאות קיצצו גם השנה — ואילו את תקציב הכבישים העלו ב-50% מ-212 ל-318 מיליון ש"ח, תוספת מבורכת בשלעצמה, אך גם מבטאת אפליה ברורה לטובת מלא מקומו של שיר.

לעיל את המערכת המנסים להתחמק ממון תקציבים. יש לו מספיק כסף, הוא מתכוון בגלל כספיות, נידול בושל, ניצול ברע של מח ארס וצירי. את השקן החכם הזה החידו השקוף שאינו משבוע איש, שולף את האוצר בעימות של עם מערכת הבריאות.

לייעל את המערכת

לא שזה לא נכון, להיפך זה תמיד נכון, ואחרון חרטני ויעיל של מערכת הבריאות יכל להביא לסבון משמעותי. רק ששר האוצר לא הכיח שהסבון בגלל, במשרד האוצר כבנס ישראל או בשאר מערכות הממשל והמנהל גדול יותר מאשר במערכת הבריאות או שתחלה לייעל ולחסוך שם, ולא על גבם של החולים.

55 אנדרות בחודש

בועידת קפת חולים, ספר קיט מתקדם ומשולח המגיל מוסר המכסה 3.3 מיליון אורחים הוא 20 מיליון ש"ח או 6.66 ש"ח למיטה לשנה או 0.55 ש"ח לחודש. שטח הארץ — 100 מיליון

ההיסטוריה צעירה תמיד

מיכאל הרסגור

ניטשה נגד הראש הקטן

שנת 1888 הייתה השנה המורית ביותר נצית. הוגה הגרמני פרידריך ניטשה (NIETZSCHE) או ק 44. בראשית השנה סתו רעמו אליו. כאשר היטלר ביקש לבדך את מומלתי ללגל יום הולדתו שינו לו כל כני ניטשה. ספר ההגות המופץ ביותר בתנועת השומר הצעיר בראשית דרכה היה "הדיבר וי".

קיסר גם אמר שקפת חולים היא הבטן הרכה של ההסתדרות, ולכן השר נמים פוגע בה מסכת פוליטיות. או שקיסר יסיק את המסקנות: אם זו הבטן הרכה — יש שתי ברירות: או לזקק ולהקשות אותה, ואם אין אפשרות לעשות זאת — לתת את קסת חולים כמו שהיא. עם המבנים והמגל והחולות במתנה לממשלה. נראה באיזו יעילות נפלאה

חן את יסודותיו ההגותיים והמבניים של המערכת. קיסר של המערכת, ספר, הוא הנהגותיו. רת זאת היא, בעיניו, ומאות ונתי. חרד הוויסיהציהסאחריהמאות הוא תופה להמנים נבעים מרע, מה שקיסר את ניטשה בדת זאת, ובכל שאר נהגות הוא הממנה שהחיים טענים כרוד, הוויק דושה או כפרה. כל הרתות בנאות, נהגות מהמאה 19, על שר בולט, כי הכל ידעים בני שאלותיהם מתי. החיים ניתנים כי לתות אותם החיים הם רצון לעוצמה, נגד שאפת למצחית וצדק ולקוסם איתן, ולא להתנצלות על שאנו חיים אותם. איננו הנהגות עליו המשרד הביא להעריף ערכים מויסיהם ונעלים כטן מת'נדרות, שפלות וות צית נבועה — על'פני מעלות כמו חרוד, נאות ואוטומיה רחנות. האנטי ניט' נוס הופע בספרות ומנו של ניטשה אכל הוא בני ניב חש את בראו. ניטשה כתב פעם שאנשים גולרים אחרי מותם במקרה שלו זה בודאי נכון. הפופולריות של ניטשה כהשומרי הצעיר נבעה מן הציאה לתחישות החיים, ובכך חודה איך

החיים חיים עררי חדות חזקים וחזקים את עירן ניטשה בתנועת הנוער ראו. היה מעניין לקלות את יסודותיהם בדיון מנת להכין טוב יותר את אחד השלבים בעיסו. וגם כי להכיר טוב יותר פולסוף מוד, סקרי, מרץ קרימה מועזע שלוחים ממירבם ושואל שאלות שעליון לא תמיד את מערכת דרך אגב — ניטשה העריף את מנהליו, תקף את ווגד ונתגלה בעצמו לעולם הרבנות הודות למבקר הספרותי והעריף מרמק, גר' סראנס.

ספורט

הולכים על דאבל

תאומים התאומים, רודון ושי שחר מקיבוץ גת, נגריים את עצמם כהאחרים הגאונים ביותר של המועלת-לאיכס בתנועה הקיבוצית. ואחרים מקיבוצים לשחקי הכובצה. וביניהם של הועל ת"א בתואר אלופת המדינה בכדורגל. עורדה בשנים מרד חסד ריגשים עמוקים, אבל לציון המאורע הם חתמו על ביטויים בנתיים בורמת בוסת בלבם. את המסכה הגדולה באמת הם מתכננים כשתוכח הועל ת"א בהראבל, וזה יקרה. לא ייתכן שלא יקרה.

רודון (28), עובר כמדת הראשי כמסר הדינמי "צמח", אחיו, שי (28), הוא מספר בתי ילדים. דודון נסענו לכל משחקי הבית של המועל, וגם לאיסונים באמצע השבוע. חלק משחקי חורף חמאט. בעיקר בגלל בעיה תקציבית. כי יצאה ומתחלה אצלנו ככנס בשנת 1,800 בכוף, אולם הועליות, מכנים בחוץ-הים ושתיה הגיונה שלמה. ניסוקים מכונים להכניס את הועליות, עם עיניים וכל חם שרירי. לעומת זאת, יש משבר בכננה מכונים קרה בשנת 1980, לשונה, למעשה מסריות הנהגה ויש תוכה בצעירותו כל העסק חוה.

אגונו, אפשר לומר, הגיעו חקשה של האורחים בנת חור מתאנו יש עז אנוש שיה חרד ממשלתי. הגיונה הקטנה על חשבון ביות. מרץ שותנו לג' ניסוקים על חשבון חקשה. אנתו לא נעשים להוצרם אנתו והקצושים שאתנו אנתו. מרדון, גל

דודון (ימין) ושי (שמאל) — תאומים מושכים

באיינו בקר, של הקבוצה מחזירים את הברורים לשחקים. בפליארט הברסיס על המון כסף. לא יכלנו להישות לעצמנו גם ככ התמכר שלנו לא עמד בלחץ-האנתו צריכים לעשות סכנות. במשחק ובשחקן בריד לרינס לניסוק. במשחק הועליות, חתום על חוץ כשמשועל על ההסד יצא לנו כל חשק להמשיך לשחק. חו' לנו רמעה כעניים. רצנו לשחק את האוטומים הראשון ולחוד הכיתה בסת לא חודת מכבי תל-אביב אנתו וצעפים. התחת שחקן בריד אחת קר עשנו דחמל מוקח. עם עיניים וכל חם שרירי. לעומת זאת, יש משבר בכננה מכונים קרה בשנת 1980, לשונה, למעשה מסריות הנהגה ויש תוכה בצעירותו כל העסק חוה.

אגונו, אפשר לומר, הגיעו חקשה של האורחים בנת חור מתאנו יש עז אנוש שיה חרד ממשלתי. הגיונה הקטנה על חשבון ביות. מרץ שותנו לג' ניסוקים על חשבון חקשה. אנתו לא נעשים להוצרם אנתו והקצושים שאתנו אנתו. מרדון, גל

עם סגולה

אצל מינה בבוקר שאחרי

מסכם. חכל הילך לעינים, ומוסיף על אותו רצף — או לניסויים אכנוים. האביה לניסויים של העבודה או של הליכוד, משותפת לשני השולחנות. פתאום קפצה זאת, הבט של ריין, מה קרה, מה יש לה להציע? ואלה מהליכוד סופרים שובו ושוב את מרידה, תנויה, אולמרים, מילוא, בני בניו, שלא שמו אצבע במפלגה ובכך הם כבנס. יש הסכמה גם בעניין העריכים בכנסת, אבל כאן יש שוני מפתיע בנימוק. מסתבר שהשולחן של מעביר מלה משולחן הליכוד לרוד על מצעי כשנה שהוא העלה נימוקים אלקטוראליים.

מיני של שמה אצל עמיר פרץ, המאשרים שוב

אש' עכשו חודר. בשולחן עסקי העבודה מברכים, שלא כמו בכל יום שיש, כלחש, אבל בשולחן השני שמועסי חסב. לא משנה, המעם יש הסכמה בין השולחנות. יסו בילין, לזכר אילא (מישהו מהליכוד) הוא דוקא בסדר. חובן של בורגים נסיכים אכנוים שכתבו במקום אחרון נחמיה, צחק פרץ, ורק אמיר שזה הכי כואב. וזכרים אותו עוד בשורה יד ורע העובדים כים המלה נגבר, את אלי ריין, שמעון שרית ועמיר פרץ לא סופרים. הם תולד בעיניים או נערו תובר של פרץ. סייב אומר, בדינין מילון, ששום דבר במפלגת העבודה לא השתנה והוא מוכיח זאת כמה שורה רק אמש. סילש את הוויסיהם והכניס פתאום כאלו חרשים שלא איכפת להם ממרידה. לא שכתב כלום, לא למדו ביום זה אומר ואפילו בשולחן הליכוד עוצבים.

כל הקשור לאידאולוגיה מרת החסכמה בין שני השולחנות נקוזת לא מוחות. אלי בוקר, מוסר תנועת החרות בארשבע, הביע מלשלתו לא ללול נגיז ערבי ברישית הליכוד לכנסת. גם לא בראו או דרדיו. הוציפו שלו אלקטוראלי אלה הביאו בכך חכל למשלנה איה 6000 קולות, אפילו לא חזי מרד או למה מרץ לוח קוסם בכנסת. מנסח חלקאני הוא מלכות שוה על חשבון חוכל. השולחן אצל מינה, שרף הליכוד בארשבע שות למעלה יתר למקנרם אכל אי פעם לא נכנס משהו מחזיר. הוא בוקר חרד ובאובל גם בגלל שווא מעופע. מישו

אש' עכשו חודר. בשולחן עסקי העבודה מברכים, שלא כמו בכל יום שיש, כלחש, אבל בשולחן השני שמועסי חסב. לא משנה, המעם יש הסכמה בין השולחנות. יסו בילין, לזכר אילא (מישהו מהליכוד) הוא דוקא בסדר. חובן של בורגים נסיכים אכנוים שכתבו במקום אחרון נחמיה, צחק פרץ, ורק אמיר שזה הכי כואב. וזכרים אותו עוד בשורה יד ורע העובדים כים המלה נגבר, את אלי ריין, שמעון שרית ועמיר פרץ לא סופרים. הם תולד בעיניים או נערו תובר של פרץ. סייב אומר, בדינין מילון, ששום דבר במפלגת העבודה לא השתנה והוא מוכיח זאת כמה שורה רק אמש. סילש את הוויסיהם והכניס פתאום כאלו חרשים שלא איכפת להם ממרידה. לא שכתב כלום, לא למדו ביום זה אומר ואפילו בשולחן הליכוד עוצבים.

חור, ובאובל גם בגלל שווא מעופע. מישו

מסמך אורגניזציה

מגנא טרטה

זכותו של דוד טרסקובר, טרטה, וקפס את הדת בת נבולותיה של הנשיקה השימושית בארץ והפכה למרדף אמנותי כפי עצמו. כדור שיצר, אם כנושאים מפורסמים ואם בנושאים פוליטיים, ליוו ועדן מלוח אידועים רבים המתרחשים בארץ הזאת. אידועים שמולידים יופי, מעשים שמעוררים באב, כל, למשל, יצר כדור משל משוררי שנות השלושים — אברהם שלונסקי, לאה גולדברג ואחרים — וכך כדור בנושאי וביבוש, מלחמת לבנון ואינתיפדה.

כ"ט.688 יפתח מוזיאון ישראל בירושלים תערוכת כדור מיוחדת במינה שמה להכריזה על הקמת המדינה, והיא מציגה עשרים ואחד לוחות על מגילת העצמאות, עבודתו של האמן דוד טרסקובר, אדם שהוא תוסעה.

טרסקובר

התחלה לחשוב על מגילת העצמאות לפני עשר שנים. כל מי שעבר בארץ, כל מיני ילדים שבאו להחלמה, שעשו תרגילים של העתקת אות מטריות ממגילת העצמאות. כי זו הייתה הכנה העקרונית שלי. איך לשלב בכדור את הדימוי הוויזואלי ואת הטקסט. בשנה האחרונה באה ההארה להפריד ביניהם, כמו בין חלום לבין שיכור.

לא עשיתי בארץ מגילת עצמאות בשביל מיניסטריון החברה, כדור שמראות אנשים טובים, דימויים באנאלים מסורתיים של כדור ממשלית. מגילת העצמאות בעיני, היא המסמך היחיד הצהרתי הכוללת שהמדינה הציגה, ואני תופש אותה כמו את הגדרה לפסח: כל דור יהיה יכירך אותה כהתאם לסיטואציה שהיא נמצאת בה.

לכוח המניע שלי יש קשר עצום לאינתיפדה, למאבק של מיליון ותיקי ערבים שנמצאים תחת כיבוש חריגים להקים לעצמם מדינה עצמאית. הכנה לא התה אסירי הדימויים, הם קיימים, אלא, מה

איקונין

דוד טרסקובר אינו מנסה להשיב על שאלה בהיסטוריוסופיה, הוא גם אינו מנסה לשאול את השאלה מה שהוא עושה, בעצם, הוא תושיך שחזאית הצהרה מול התרחשות. הכדור מול מצאיות. הגדרה מול אירוע. משאלת-כל מול מני השטח. מליצה מול עובדה. שפת העין שונה משפת הכתב. לא די לכנות את אמרודיטי, אמרודיטי היפה. עליה גם להיות יפה. לא די לקדור לעיר, שחורבה לה יחריץ. גם העין חייבת לראות את החורבה.

ובכן, אז בעצם מה שבמושג לנו דוד טרסקובר: שורה ארוכה של סמלים ומלים שנהפכו לאיקונין. לבדיקתך אותה הצופה, בעיניך. כל דף הוא מלאכת עיצוב לעצמה, כלי בידי של חוקר איקונין, וחרי כמעט שאין דבר בחינה שאינו איקונין: המחשה וחורבה, חרי וחשם ומה לא בעצם. וגם הספר עצמו, האם אינו איקונין. (מתוך "חוקרמה", עמוס קינן)

לסגן ובסה להשתמש. האינתיפדה נתנה לי יכולת לומר: רגע אחר, והנה תמונה מצב ישראלית. עשויות, ולמנו ירמיהו בתנא, מגילת העצמאות נחלקת לתשע עשרה פסקאות. הפכיות אותן למשע-עשרה כדורות. לוח אחד, שמתחילם לפסקה המבטית במגילה, והיא הצהרת הכוונות למדינה שאר גולרה הפכית לטריטוריה. עשד הפסקאות הראשונות במגילה הן ההצהרה המסורתית היהודית, ההתנצלות וההודיה על-הקמת המדינה, חיבור היסטורי של קורות העם היהודי. תשע האחרות הן הצהרות כוונות, וזה מה שמעניין לבדוק ב"1988. זה הבסיס לעבודה בחדרי להשתמש בלבינה שמאפיינת את כל שיטת העבודה שלי. אני משתמש כמה שיש. יש לי כאן מגורים של חסידים ויואלים. הלא יש אצלנו תרבות שלמה של אלכומים. ואני אומר: רגע אחר. אני אעשה בעיני את האלבוש שלי. שהוא האלבוש על הקמת המדינה. התחלה שלי אמרת שדימויים לא משתנים. אם כ"1947 אותה רואה חיללים בדימויים גורמים כשרי יריים מעפיל, תראה אותה תמונה הייס בשבט, בעוף או בחברון. הדימוי הוא אותו דימוי. מה שמשתנה הוא הביתוב תחת התמונה.

חיפשי דימויים העובדים במישר הקולקטיבי והאישי, כי גדלתי בארץ, והכרתי העצמאות לא הייתה חסר לימוד בבית-הספר שלי. על כך גם לא עשיתי מיוחד-טרסקובר למגילת העצמאות. אלא תרגום חזותי של הטקסט שכול, להיות נושא לרין ותר. למעשה ודעני, מוכן שיכול לכוא מישור ולומר שגורד להסתכל ולפוש את זה אדרת. אך אני נתן את ההסתכלות האישית שלי לטקסט שנכתב לפני 40 שנה. מדינת ישראל מכסה לעשות קונציה של הטקסט. וכאן אני ממליץ על קריאת הטקסט המולדת של עדי אסירי ההסברה והא לא

מגילת העצמאות נחלקת במקור ל"9 פסקאות, אותן הפך האמן דוד טרסקובר (טרטה) ל"21 כדורות, התבוננות עכשווית שלו בהצהרת הכוונות של מדינת ישראל. לעובדה שטרטה חצי מיליון יהודים עולים וחסר במליון וחצי ערבים, העובדה מובנית על הצדדים. לא יכול להיות שאנחנו ודודים אפריקה נהיה באותו מישור. אומר טרסקובר

מאת איקו שינפלד

מיסקה 13. מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקבוץ גלויות; תשקוד על פיתוח הארץ וטובת כל תושביה; תהא מושתתה על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונו של נביאי ישראל; תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין; תבטוח חומש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות; תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותקנה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות. מתוך "מגילת העצמאות"

אסמכתא לפירוש של הטקסט עובר, כי מגילת ההסברה משרתת והקונסנזוס של משטר הכיבוש, שאני לא מסבל אותה. העברות. הואת. היא עבודה פרטית אישית. כלתי משהו מהחלום בה-דרכי אנשים שנתנו לי דיווח, האו אותה בתחילת העבודות והסנו את תשומתי לבי: לגלגות מסוקיות. למראי-עין. אני רואה אותה כתשובה לתשומתי שנתן הארבעים בה מציגים מגילה העצמאות כמגוון הקונסנזוס האומות המאוחדות. לכן, עדיף את ארץ ישראל על התחלתה. את ארץ ישראל כ"1947 אותה רואה חיללים בדימויים גורמים כשרי יריים מעפיל, תראה אותה תמונה הייס בשבט, בעוף או בחברון. הדימוי הוא אותו דימוי. מה שמשתנה הוא הביתוב תחת התמונה.

חיפשי דימויים העובדים במישר הקולקטיבי והאישי, כי גדלתי בארץ, והכרתי העצמאות לא הייתה חסר לימוד בבית-הספר שלי. על כך גם לא עשיתי מיוחד-טרסקובר למגילת העצמאות. אלא תרגום חזותי של הטקסט שכול, להיות נושא לרין ותר. למעשה ודעני, מוכן שיכול לכוא מישור ולומר שגורד להסתכל ולפוש את זה אדרת. אך אני נתן את ההסתכלות האישית שלי לטקסט שנכתב לפני 40 שנה. מדינת ישראל מכסה לעשות קונציה של הטקסט. וכאן אני ממליץ על קריאת הטקסט המולדת של עדי אסירי ההסברה והא לא

הוא מופיע אצלי בתוך נביא-צדק, אני לא יודע אם נמצאים שם היום טובי-יבועי. השב"כ דיאה את חוסר הדמוקרטיה שלו ואת חוסר ההתמאנית בפרשת נאפסו, ובאטובוס שלוש-מאות, ויכול להיות שאפילו בעיני, בפרשת הניצוץ. כי מה זה הניצוץ? הוא היה מקור אינפורמציה מדויק לכבי מה שקורה היום בשטחים. אנשים לא מוכנים לקבל את זה, שיש קבוצות אידאולוגיות שמובנות להקריש את חייהם למאבק על השלום ועל הכוח הבסיסית למשא ומתן עם הצד השני. נראה לי כי בפרשה זו התגובה הממשלתית היא בתגובה ההיסטרית של שנות גולדה בעניין פרשת אורי אריב שמתוך מניעים המניים רצון וחרידה לשלום, יצר קשר עם גופים הנקראים עוינים ועל כך שילם בעונש חבד פרטורציה למעשים שיוסרו לו.

ישראל היה היום כמו ג'וזיה. במדקדק עשרים וחמש דקות ממן יושבים בחש"מ-מאות אלף איש בעוצה. זה מוזי משהו למישהו כהל אביבית תל אביב היה היום כמו ג'וזיה.

ראשי-פרקים לביקורת תרבותית ופוליטית

מני חורח כפי הגנולה. אבל אם אכן משקף הדור את הטקסט הוא משקף את ממוי ומגבלותיו, לא את החזון שבו. אסור לכן להנות החברתית, לביקורת הפוליטית ולגיירה האמנותית, שיש לכן עניין במגילה, להשלים עם חשיקוף חזה ועם מסודו באמצעות מערכות הממשל השונות. מה שמחבר אותנו היום אל מגילת העצמאות, מה שמאפשר לנו לראות בה בקלות כדור טקסט, שלנו, מה שמאפשר למשטר הישראלי לאמץ אותה במחיר מועט כל-כך כטקסט הקאנוני שלו, הוא בדיקו מה שראוי לביקורת במציאות החברתית-פוליטית שלנו. במלים אחרות, מגילת העצמאות מציעה לנו היום למעשה ראשי-פרקים לביקורת תרבותית ופוליטית. דוד טרסקובר לקח את התצעה הזאת מתוך תחושת אחריות. עבודתו אינה שחמפה לחיזוק חרוב שמחבק הקונסנזוס את מגילת העצמאות ואינה מתבוננת בה מתוך המבוי חסרים של הסטאטיסטיקה הפוליטית, כמסדורן נואפי מתרגם טרסקובר את אותם ראשי-פרקים לביקורת המציאות העכשווית ומעתיקים לתחום הוויזואלי, שם הוא מציג ומפרקם בתמצית ובניקיון שחמלה הנותבה מתקשה להשיג (מתוך "מגילת העצמאות: תודאות שימוש", עדי אופיר)

מיסקה 13. מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקבוץ גלויות; תשקוד על פיתוח הארץ וטובת כל תושביה; תהא מושתתה על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונו של נביאי ישראל; תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין; תבטוח חומש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות; תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותקנה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות. מתוך "מגילת העצמאות"

העבודה הזו היא תראפיה אישית שלי. רכר שחשתי עליו ויישמתי אותו. בכך שמוזיאון מציג אותה והוא זוכה להכרה מוזיאונית, אך ההכרה מתייחסת לטיב האמנותי ולא נכנסת להשקפה הפוליטית. כך גם בספר הגליון לתשיבה, אלבוים בהוצאת "מורד" שדיאה אור השכנוע הוא מתחיל כמאמר על אמונת ונגמר כמאמר מליטניטי של עדי אופיר, שאני מסכים עם כל מלה המופיעה בו.

ישראל לא צריכה לפתור את הבעיה הפלסטינית, אלא לעצור את החיבור בין ישראלים לפלסטינים. פשוט לצאת מהשטחים. אם לא יעשו את זה בעת, זה יקרה בעוד חמש שנים. יישר שם רק נש מאנאטי-ייתר. נוש אמונים, והפלסטינים שיעשו מה שהם רוצים, מתוך הבנה במציאות הטבעית שלהם. מה שחשוב לי זה מה שקורה כאן בישראל. במערכת החינוך והבריאות ובחיי היומיום. זה לא יכול להיות שאנחנו ודודים אפריקה נהיה באותו מישור, של אסליה נוענות ומשטר כיבוש משרת.

על הציונות אין ערדיו. השאלה היא אם מרינה זו תוספת את שומרון ויהודה, בשפת המתחילים, או נשארת בנבולות שהיו מקובלים עד 1967.

תבנית שולץ היא פתרון מקובל מאוד עלי. אבל אתה לא יכול לדרוש מראש-ממשלה שהתנגד לתבנית קמפיין-ייתר שכלל יכוא ויכיר, ובכל זאת, אנתנו נחשבים כצבא חזק, ונקדישים חצי מהתאג' שלנו לביטחון. אנתנו החזקים, על זה אין תילוקי ידעות. מרדע יש לנו לחשוש מירבירים וממשא ומתן הלא שש"ף הבדיו פעמים רבות שהוא מוכן להכיר במדינת ישראל. עבודה שהשקעה באן ולא נעשה כל מתווה או צעד לבטוח ולהניע לרוישה, להכרה הררית ולהפסקת שביבות הדימוי.

כפי שהחזרנו את ימית ואת חצי האי מיני תמורת שלום עם מצרים, נצטרך להחזיר את הגדה המערבית. שמיר עוד לא הבין את זה. אבל יבוא היום הוא יבין. איך קרא לו תשיס' ברגע שהפך לראש ממשלה (Small but perfectly proportioned (S. but P.P.))

ושמיר ומפלגתו לצדד' גם יוכה בבחירות הבאות. כי המדינה הוספת יוטי ויחודר מינית. הרבר היחיד שיכול לפתור זאת יהיה התערבות אמריקנית. פרובוקציות כמו של אריק שרון, שמקיים לו בית כרובע הערבי ומפנה תקציב ביטחון לשמירה על הבית, הן מסממני הפאנאטיקה והעיקשות של המפלגה שלטת כיום. והיסין עוד יוכה כאן ברוב. אין ספק, וזה הרבר שמכחיד אותי.

טרסקובר: מיסקה תשועות: חושאלי מסתכל מן הצד הערבי והערבי מן הצד היהודי. הכוחה מראה עירוב של שמחה. הכ"ס מנובמבר עם הפוגה של פלסטינים באינתיפדה. את צבא השחרור הערבי - מול הכוחות החזקים

مكتبة ابن أبي عمير

[illegible][illegible][illegible][illegible]

124

תאטרון השמשי, של איראן מנושקין, חדר כבר לפריט. אהבה גדולה לא צמחה מהביקור הזה, והוא אפילו כמה אנשים שנשטו לדווח בשהלוקה נטעה את האניגמא, או הורו של חלומות יפה" ויהי כאלה שנשארו לראות עד הסוף ואחרי, היו כאלה שנשארו עד הסוף ולא אהבו, והיו כאלה שהם היו רבים, שעזבו בהפתעה. היו גם צעדי חרות, שהבטיחו לבוא ולא הגיעו, יש גבול למה שצריך, ועוד טעיל בחירות, מבין לעשות למען הכללה.

כיום טוהר וזקבלה ברגשות סעורים, או, במילים אחרות, עלמה כיתה, אבל לא בבית-ספר. ניסיון העבר טובים שאין לקבוצת תאטרון שמבקרת בארץ השמעה על חיי התאטרון שלנו. כדורבול קבוצה סגורה, עושה את שלה ונוסעת. מטכסל ישראל מוסיף עוד שם לרשימה ההולכת ותוחלת של יקירי התאטרון שביקרו במסגרת בארץ. ד"ר בני התרבות יכילים למצוא שם נוסף בטקס השמות של שירות התלבוזות — ויגיון ברב הסקרינאי וטיט ברק האנגלי ("ברטן" של השנה שעברה). מטכסל טחילים כבר לחשוב על השם שיטאר את תבנית התאטרון בשנה הבאה. אין להם זמן לחשוב על מושגים מופשטים כמו השמעה, העשרה, למידה. כל מה שאנחנו רוצים — לראות מה קרה בעולם הגדול. להיות כמו, כלומר מה משהו — זה כבר יותר מדי בשבילנו.

במקביל להטעות ולהקה בארץ, ערכה מנושקין סרנה לשחקנים, עבודה עם מטיבות, אם יש טיביו שמשנה מהתורה המנושקית יחלף, בכליאות, לעשייה האמריקאית בארץ, סביר להניח שהיא כיום חסונה. הסרנה בהשתתפות שחקנים ידועים ועדיין, גולדה מתוך הצורך של מנושקין לעשות משהו לטובת סתרון הכסוף הישראלי-פלסטי. לכאורה, עזרת מתיחה רעה לסרנת התאטרון שאמורה להיות קודם כל ולפני הכל סרנה מקצועית לכל דבר, אבל מה שמתבטא קצת בעבודתו של מנושקין מבין שההפרדה בין פוליטיקה לתאטרון לא קיימת לגביה.

פוליטיקה
בתאטרון השמשי גם לעצין יש משמעות פוליטית, בבח זה והיא אחר גס לא טכנה להציג ואת אחרת. בביקור בארץ היו יותר הצהרות סוליטיות מתאטרון, את האשמה צריך לתלות גם, אולי בעיקר, במנושקין עצמו. המינר שטרסמה לפני מואה הסט את העניין הציוני מתאטרון, מה גם שהתאטרון לא זכה למי ידעיהם הצלחה. כל מי שתיכח לא טינה, והיא הרבה באלה, יכילים להכיר דייס בחנאה. הקול הצביע בינליים, והצבע קיבלה רימוי של כשלו ורא שמושקין נשארה בגובה רגל בכל מה שקשר להצגות פוליטיות. אצל בואר, למשל זה עבר להדפס. הטענה הזו היא שיקר. מנושקין היא באמת אישיות תאטרוןית תשובה ומרתקת, אבל את הגול העצמי הזה היא הכניסה לעצמה כעצמה ושילמה על כך. מחקר שחקנים קטן היה כבודי לה שאנחנו אהבנו את האחרים שלנו שחקנים הטובה שגורבו כסר וכל כביקור על בסיס מנהיג, לא נכונה לגבי. התאטרון השמשי, זה לא מבדיל את המושג על בסיס מסמטי, וכל, בכל מקרה, שזה הדומה שנשארו מביקור ולהקה בארץ.

מנושקין. אני מודעת לסענה הון, אבל זה לא כל כך נכון שחקל לא אהב את ההצגה. הערב הראשון היה איום, השני כבר ככה, השלישי בסדר וכעריכים ואחרונים זה היה סצור, הקהל קיבל את ההצגה כהצלחה. השני, הזה של תגובות הקהל היה ניסיון מעניין מבחינתו. לגבי ההצגות אני שלמה לגמרי. אם הייתי עומדת שוב בעני אחר מזה, הייתי חוזרת על אותה ההצגה, שאני הייתי אותה קודם כל לעצמי. גם הסרנה שערכתי היא לעצמי. חזקתי סוליטיות, וכן אני חזקתי לעצמי. אחרת, במקום כמו, נחשלות וקשור. דעתי על הסמך הישראלי-פלסטי היא אישית. להודיע, זה משהו אחר מ של מביקור, לא יכיר את

התאטרון שאני עושה.
קודי קטן קשר להפגנת שהבטור עלייר צעיר חרות. הבטחות שלא מומשו. מנושקין קצת נעלבה שהעסק עבר בשלום, כמעט בלי הפרעה. למה לא הפגינו נגד, כמו שעשו לדוגמה לגיון באו"ש שאלה באחת ההפגנות.

נוהי שלום
כפר שיתופי ערבי-יהודי, יושב על הרי יהודה, גוף סטנדרלי כל הקליטאות על כפר שטובל בירק, שוה טיפוד נפרד. הסרנה נערכה באהל מאלתר שחוקט משקי יונה בתונים. מהאהל אפשר היה להשקיף על הרי יהודה, שער הגיא ועל הכביש המתפתל בין תל-אביב לירושלים. אנשי נהי-שלום נתנו את המקום ועזרו בפתרון הבעיות הטכניות. גס הם, כמו מנושקין, דואים בזה הרבה יותר מסתם סרנה לתאטרון. בשלב מסוים התחילה לנשום רוח, לדגוע היה נרמה שהאהל עמד להתפוצץ. נוכחית בסרנה מהמרט. מולידי: במת-תאטרון מתחילה לעוף במרד, כשהקהל רודף אחריה

והשחקנים על הבמה מאמינים בהצגה. רגע קטן שאמר הדכה על תאטרון, חיים, אצונת. אחר מאותו רגעית שובכותם נחשבת מנושקין לגולה בליכר. יש משהו קסום, אויסטי במקע, נכונות אנשים מבוגרים שמנושקין בבסיכות, נתן אוהל כחוט על גבעה שבוחרת באמצע האליבולט. משהו שזאם סעבר לעיבים, יהודים, מרחיבים וכל שאר הערת החולות שאנחנו מתמודדים איתם יטיים.

מנושקין לשחקנים: נתנו לדיסון לסעול, שחרור אותם. רמון זה כמו שירי, זה השיר הנצחי של השחקן, זה האכזבה של השחקן, נקט מאויר, שחקן, למי בצרפת, והשיר בארץ כנמה הצגות, עובר כשוליים מתוך הדידה.

מאירי. הגעתי לסרנה בגלל העניין המקצועי. אם יש לעצם ההשתתפות שלי גם משמעות פוליטית, לא ידעתי. אני צריך לחשוב על זה. האמת היא שבנושא ההצגות הפוליטיות אני לא מבטיח עט הדרך שבה בחרה מנושקין. היה משהו כמו ניסיון ליצור שוויון במותי בין שחקנים יהודים לערבים. בהחלט העבודה הזו הרבה יותר שחקנים ערבים שלא היו ביוק שחקנים טובים, אבל הגיעו בשם האיוון. ואמת היא שסביבתה הפרופרצית יש הרבה יותר שחקנים יהודים, כך שלב ניסיון ליצור שוויון הוא מאלץ, ובאמת במהלך הסרנה נשדו רבים מהשחקנים הערבים, כי הם לא התאימו מקצועית.

מאירי (לאחר חשיבה): אתה יודע מה טוב שהשתתפו גם שחקנים ערבים. זו הרמנת סרנה להכיר אותם. לא הבדתי לפני הסרנה שחקנים ערבים ואין לי חבר ערבי, בסרנה הייתה ההזדמנות להכיר ממש את האנשים, ועוד אנשים שעובדים באותו מקצוע.

מסיכות
הסרנה עברה עם מסיכות מבאלי שהביאה איתה מנושקין מפריי. האיש שאחראי על בניית המסיכות עובד עם מנושקין קרוב ל-20 שנה. גס הוא הגיע לסרנה יטייט. המסיכות בתאטרון השמשי שמתבטות הרבה מסיכות הבאליט, הן לעבור על שחקני הן להרבה עבודות אחרות.

כאניגראו"ה אין מסיכות, אבל במהלך החזרות נעזרו בהן. כששחקנים שטים מביכות נעלם הערבי או היהודי, והקיסטגני או החור, יש רק שמן, רוח צעיר, מבוגר, חכם, טיפוס. הסיבה בופת את עצמה, הגוף, הקול, והנענה מתנהגים בדגש לצורת המסיכה או כלעריה. שתי צורות המשחק דורשות את אותה אינטנסיביות, את אותה אמת. אי אפשר להסתתר מאחורי המסיכה, היותי תגלה סר.

מנושקין לאחר השחקנים: אותה לא עזב אתי המסיכה, הבן ארם שאננו משחק הוא בן-אדם מאיר מיוחד. תסתכל במראה, תראה במוח אחרת מבין מה בכל המסיכה רוצה להיות, תרגיש את זה. מנושקין, שחקן, סקורנט לתאטרון באוניברסיטה, שנה ג, ארס, מן מסיים מופקד. הסיים הוא משחק אינדיאני, או יותר נכון את האניגמאיות, במקרה, באמת שמעתי.

נראת מנומנת, אף גרול, קוים נורא בולטים, אבל אסור לתת לחוש הציגו להטעות אותך, כי אז תירף שחקן. באוניברסיטה למדתי אחר לעשות רבדים טכניים, אותה שובת את המהות. אני נשקט, הישיתי להוציא את האמת מהבטן ואצלה זו השיטה. אתה לא מניע למדת דרך הסיטה, אלא פשוט חי אותה.

השחקנים
השחקנים שהשתתפו בסרנה נאספו במקרה. השמועה על הסרנה עברה מפה לאוזן. רובם צעירים, חלקם הגדול עובדים בשליים מתוך בחירה, העבודה עם מנושקין יכולה לתת חיוק, אמונה בצדקת הדרך. ביט שביקרת עברו על אלתור, קטעים על מילים, שבהשקו, ועקרים, בריחה ממלחמה. במקרה, באמת מנושקין לא עושה להם חיים קלים, לא מנקות, את מי שצריך להרד מהבמה היא מדידה. נולת המפתח שלה את/ה שחקן/ת תתחיל לשחק.

קטע
על עינים משחקים חיילים, המנהיג נעלם, עלי תופס מנהיגות ומשתלט על עינים. מנושקין עוזרת אותם כמה פעמים, מנסה ללמוד תנועת שניה של מעלה נכונה, יש לה הרבה טבלנות.

מנושקין לעלי. אל תאת רעיון — תשחק אותו, תרגיש אותו, קח את האמן, לוקח זמן להגיע וליהנות ממנהיגות. הפעולה הייתה למלל לרימאות, ורק משם לרעיון. יש לי הרגשה שאתה הולך קצת, כי צאת ממרחק להיכשל, אתה תייב ללכת בגרול. אסור לפחד משהו.

קטע
נורא זמני ומוסר איברים, מהלך דרר, מוזמר. ג'ורג' משהק נכנסה של טיט וקן, מילא מסיכות. מנסה להציג מחדר ומוזמר פשוט על מסיכות שהם הכיאו. כדי יש לו חרב ענקית. ג'ורג' חור נכנסים.

מנושקין. אתם לובשים רעיון, אני לא יכולה לעזור לכם. מוזמר מתחיל משהו, מנושקין מתלחשת, יודעת לפרגו. אחר-כך ג'ורג' ששכיל במה רגעים כאלה שורה לשידור את הסרנה. אין זה לקבל ממומחה ממנושקין?

מנושקין. ג'ורג', זה זמן, אבל זה לא בא בקלות. אתמול עברנו והקשה היה מלפס נדא, שום דבר לא התחבר. אני הייתי מתוח, תפול שלי שהיא תתקשה לעשות עוד פעם ועוד פעם. היא לא נחלה. היא מלמדת אותך לשחק עם עוד אדם, להקשיב לו. קודם כל להיות מתוח לקבל ולשמוע.

זה מעניין אותך לשחק במדים, ב.תאטרון השמשי? מוזמר. ריבדתי אותה על זה, היא הציעה לי לבוא ולנסות מוזמר.

נורא זמני ומוסר איברים, מהלך דרר, מוזמר. ג'ורג' משהק נכנסה של טיט וקן, מילא מסיכות. מנסה להציג מחדר ומוזמר פשוט על מסיכות שהם הכיאו. כדי יש לו חרב ענקית. ג'ורג' חור נכנסים.

מנושקין. אתם לובשים רעיון, אני לא יכולה לעזור לכם. מוזמר מתחיל משהו, מנושקין מתלחשת, יודעת לפרגו. אחר-כך ג'ורג' ששכיל במה רגעים כאלה שורה לשידור את הסרנה. אין זה לקבל ממומחה ממנושקין?

להתקבל. אבל קודם כל צריך ללמוד צדפותי זה קשה. לא איכפת לי לעזוב, נראה לי שזה יהיה נכון לצאת מתוך למידה ולהודיע, אני לא יודע. אני לא חושב על זה בדעך.

ריבוי טלמטור. בימאית-שחקנית. לא נאמדו בסרנה רבדים חרשים, לא היו גילויים. אבל היא ריבה את כל הרבדים, מציגה אותם, סדרה לי בראש רבדים שירעתי במערמל. בימאית זו יופי של הנגנות, לראות איך היא עובדת עם שחקנים, איך היא מבדירה, איך היא מעדיה, אין לי טקס שזה ישיע על צורה העבודה שלי.

התוצאות שהיא הגיעה אליהן הן התשובה הסובה ביותר לנכונות שיטת העבודה שלה. אם אנשים נשארים אצלה בתאטרון 15, 20 או 7 שנים, זה הסימן הטוב ביותר להצלחה.

מנושקין. שיטת העבודה שלי היא לא השיטה היחידה, אבל זוהי השיטה היחידה שמתאימה לי.

מנושקין. זה אישי ואני לא רוצה להיכנס לזה, אני פשוט לא יכולה לעבוד אחרת עם אנשים. זו הדרך היחידה שבה אני יכולה להתקשר עם שחקנים. זה התאטרון שלי וגם זה הייתי שלי.

החיים בתאטרון
מנושקין — סדר יום ישראלי: 10.00 עד 14.00 נהי-שלום, סרנה. משם נסיעה להאנגר ביופ, סידור, ריבויים, הבנות להצגה. כשהלך ההצגה יושבת אולם. בסוף ההצגה סדרות, מנבירה ועוזרת סדרות והבנות להצגה של מחר, עד משהו כמו 02.00 אחרי הצות. למחרת שוב נהי-שלום חוזר חלילה. הסרנה ידגם, בהתנהות, כל יום הגיעו שניים עד שלושה שחקנים מהתאטרון שלה, לעזור בהדרכה ב-15.00, ארבע שעות לפני

מנושקין. מי שרואה קשות התאטרון כמנו, חייב לוותר על דברים מסוימים בתחילת ההצגה, הם כבר התייצבו בהאנגר להבנות, איפוד, ריבוי, או סתם להיות בידר. לא מכיר הרבה שחקנים ישראליים שהיו עומדים בסדר יום כזה.

מנושקין. קשה להפריד בין תאטרון לחיים. מי שרוצה לעשות תאטרון, כמוני, חייב לוותר על רבדים מסוימים בתחילת ההצגה, הם כבר התייצבו בהאנגר להבנות, איפוד, ריבוי, או סתם להיות בידר. לא מכיר הרבה שחקנים ישראליים שהיו עומדים בסדר יום כזה.

מנושקין. קשה להפריד בין תאטרון לחיים. מי שרוצה לעשות תאטרון, כמוני, חייב לוותר על רבדים מסוימים בתחילת ההצגה, הם כבר התייצבו בהאנגר להבנות, איפוד, ריבוי, או סתם להיות בידר. לא מכיר הרבה שחקנים ישראליים שהיו עומדים בסדר יום כזה.

מנושקין. קשה להפריד בין תאטרון לחיים. מי שרוצה לעשות תאטרון, כמוני, חייב לוותר על רבדים מסוימים בתחילת ההצגה, הם כבר התייצבו בהאנגר להבנות, איפוד, ריבוי, או סתם להיות בידר. לא מכיר הרבה שחקנים ישראליים שהיו עומדים בסדר יום כזה.

מנושקין. קשה להפריד בין תאטרון לחיים. מי שרוצה לעשות תאטרון, כמוני, חייב לוותר על רבדים מסוימים בתחילת ההצגה, הם כבר התייצבו בהאנגר להבנות, איפוד, ריבוי, או סתם להיות בידר. לא מכיר הרבה שחקנים ישראליים שהיו עומדים בסדר יום כזה.

מנושקין. מי שרואה קשות התאטרון כמנו, חייב לוותר על דברים מסוימים בתחילת ההצגה, הם כבר התייצבו בהאנגר להבנות, איפוד, ריבוי, או סתם להיות בידר. לא מכיר הרבה שחקנים ישראליים שהיו עומדים בסדר יום כזה.

לא בבית ספרנו

מנושקין. מי שרואה קשות התאטרון כמנו, חייב לוותר על דברים מסוימים בתחילת ההצגה, הם כבר התייצבו בהאנגר להבנות, איפוד, ריבוי, או סתם להיות בידר. לא מכיר הרבה שחקנים ישראליים שהיו עומדים בסדר יום כזה.

גוגול, האיש עם המפוחית

ישבתי לצייר את שמואל גוגול. אני מניח שהוא קרוב רחוק של הסופר הרוסי המפורסם, אם לדון על פי האף. גוגול שלנו הוא אמן מפותח. הפה, חשבוני שלו, מוצא היסטורי משנות ה-30, נותר שחלי חי וקיים. עברה - גוגול מנן בה, וזה 25 שנים הוא מנצח על תזמורת המפותחות של ילדי רמתגן ובה 120 מעגלים.

ב-1933, בהיותו בן שבע, התקבל גוגול לבית היתומים של עיר קורצק בורשה. גוגול, קורצק נתן לכל ילד דגשה שהוא של הבית - ביתו בהבית (כך כינו הילדים את בית-היתומים) היתה קריאה בספרים ממיטב הספרות עוסקת מקובל. כשהיו נתקלים בקטע קשה להבנה היינו באים אליו, מעט הסביר לי קטע מדיאן כריסטוף: "אל תלחם בטבע - התגבר עליו, אם התגברת על הטבע, התגברת על עצמך". משפט זה היה אותי בכל המצבים הקשים שעברו עלי, ויום אחד ראיתי ילד מולני מנן במפותחות. גוגול קפאתי בו, אבל מניין לקוחים כסף - לקנות מפותחות היתה מנת הבית - כשהיית שן מפני של לך הוא מקבל מקורצק 50 גרש. ירעתי ששן אחת לא

גוגול ניסה וניסה עד שלמד לנגן. עם פרוץ המלחמה עבר כל הבית לנטו. קורצק נאסר על שלא הסכים לענות את הטלויזיה. כשהחלר, לאחר שישב שלושה חודשים, שאלו אותו: איך היתו ענה: גם האסירים אוהבים סיפורים, כמובן, אז סיפרתי להם סיפורים.

הוא תיך אותו להאמין באדם. היה אז אולי נאיבי במצב שבו היינו נתונים בגטו. אני סבלתי מאנגנון וקורצק התלט שצריך לנתח. אמר לי: כל אל הורפא (בגטו) שוציא לך את השקדים. תהיה לי נלדיה. כשהייתי מחרופא עמד קורצק ובידו גליה. גטו, תרף, רעב - ואחרי תיכה לי עם גליה. הוא ניסה בכל תקופת הגטו, ולאחר מכן גם במחתה, לשמור בבית על חיים גורמליים.

באורשין חליתי כטיפוס הבהרות. כל הילדים גטו לעמוד בשרה (לאחר) משה הבהר את שזאת היתה הסלקציה. מחדתי להועד ועמדתי עם כולם - חום גבוה, כולי מכוסה רס ורודע. מנגלה עבר קרה חשורות. בשרה אחי שאף מה קרה סיפורי שנבנו לי להם ויצאתי לחילום. הועברתי לבית הנער.

כך ניצלתי. קורצק הלך עם הילדים הקטנים אל המשרות.

יום אחד ראיתי מפותחות בידיו של נער אחד. תמורת שבועיים לתם נתן לי את המפותחות. קצין ט.ס. שבע אותי מנן והכניס אותי לתזמורת האומללה ביותר. בערבים היינו מנגנים לקצינים הגרמנים וביום, כשהיו מנגנים הקרמטורים ומנגנים היינו עומדים לפני הקרמטורים ומנגנים להלח המובלים אל המוות. המראה היה נורא, מאז אני מנן בענינים עצומות. אני קושב מולך ואיני מאמין שכל זה קרה לי... כל זה עבר עלי.

ב-48 הגיע גוגול ארצה. נתנו לו תודש ימים לשלוש וניסו אותו. בגלל המפותחות הוא הוצב במחתה, והתחיל להופיע בפני תיילים בתחת.

נתקעתי בקרב הקשה בעוגה-אל חפיר. בתור פצוע באמבולנס ביקש: שמאל, נן לי את א, אידישע מאמע. ננגתי, ברבר, בענינים עצומות כשפחתי את עיני הבחור היה מת משהייתי ארצה תשכתי שבחתי אל המוות והחללה. מתברר שעבר האור הפיצוקעל שלנו אותו צריכים להילסם בלי הפסק. אך גם להמשיך ולנגן.

לדעת לשמוח וליהנות מכל מצב

ושוב יפתח שבוע הספר, ביום רביעי, ה-8 בינוי, ער 15 בינוי, שבוע ימים של חגיגה, ספרים מכל המינים ובראש השנה עומדים ספרי הילדים. טובי הסופרים מתגים, טובי הציירים והציירים נאדיים מיימים ומקשים את המפרים ששטם המוב הניע לארצות רבות.

יש ספרים שלא יודעים מן הרובנים, כמו "יהי להשכר" של לאה גולדברג, ו"הצ' (ספרית הפועלים) ו"הירידות" כבד קוראים את הספר והוא נמצא במעט ככל בית. לאה גולדברג בורא לא תלמה שיבוא יום והספר ישמש למורים במדור כשיעור על הירידות. גישה - סיפור לי מורה מביתה ג' שהיא מראה לילדים, בצורה היפה ביותר, איך לחיות יום.

יש גם המון ספרים חדשים יפהפיים, כמו "ספר הילדים" בעריכת מדי ברוך, ואיורים של דני קימן ו"הצ' (עם עובד) למה נקראת הדממה בשמה ומרוע יש לנקר מקור אורן: הפסיכולוגים שכתבו את הספר, לא ביקו "גידעו", ר"ד בוני מאסלין ו"הירידות" ניל לא ממינים ולא מאמינים. הם מכינים שלא קל

ספרים קצרים, מאמדים וסידים בעיתונים שווייצריים, גרמניים וארגונים. היא חברה באגודת הסופרים הישראלית, והשנה יצא לאור בהוצאת "עקר" ספר השידוד והדיע של, "עוד אקורד" הפעם בעברית.

מסע אל העבר

ר חליה סני, לידת בולגריה, עלתה ארצה בשנת 1948 עס כעלה הצעיר. השנה הוציאה ספק דומן, ספק יוסן, אך ללא ספק מייסדן מותח, אנשי וחשוב. "להיכר בארצה". הספר נכתב מתוך רצון להודות לכל אלה שעזרו לי ולבני עמי בשנים האחרונות של מלחמת העולם השנייה וכזכותם טעמנו את טעם הציון, וחיוני את ימי היצירה הנפלאים שאחריה. היא אסרת בצפר.

הספר כתוב, כיומן, המתאר את נסיעתם של רני, גיבורת הספר ובעלה לבלגריה ברי להיכר בעתידים. סופיה ויוגוסלביה וכל התחנות שבשפחה עברה מתארים בשנים עברו (39 - 41) ובשעת הפישה המחרשת (41, 42) וכן יש הרץ וזכה האנין, ובגברת יהודי בולגריה, שאוהבים את ישראל, אך קשורים בכרונות וארצה למולדתם הראשונה.

לא בדיק גינערן

אני חושבת שאספר, להציל, חיי משפחה לפי ענות מתוך ספר. אבל אספר לקבל רעיונות ואפשר גם (אולי) להתחיל לחשוב. איפה שניתן שני הפסיכולוגים שכתבו את הספר, לא בדיק גינערן, ר"ד בוני מאסלין ו"הירידות" ניל לא ממינים ולא מאמינים. הם מכינים שלא קל

ספרים במשקל

בשנת הפשפשים אפשר לקנות ספרים במשקל. מצאתי שם ספרי יואר ברפיה והיסטוריה מלפני עשרות שנים. מצאתי שם ספר בשפה הגרמנית: Das Familien Gesindheits Buch. מלה (מלבד המחלות שהופיעו אחרי מלחמת העולם הראשונה) שלא כתוב עליה. שילמתי הון ותפנות עבוד הספר, כי משקל כמעט 6 ק"ג וק"ג אחד עולה 5 שקל.

ספרי פרישמן, טולסטוי (ברוסית) והאסרן ובגרמנית) ברנר, ממילנסקי ומי וזכר את כל השמות, אספר לרובם בהוצאת הראשונה או השנייה כפרומות, כרחוב אלנבי ליד הרואה, כרחוב רינגוף ליד ש"ר נורא, כרחוב המלך גרין, כשוקים וככל מיני פניות, ולא רק בחנויות אלא מתוך ארגונים העוסקים כרובם בברית מצאה אצד כפרו רח רינגוף ספרי בלשית נהדרים. כל ספר כשקל, קניתי לנכדים ספרי סרע כיוני כרח אלנבי ליד שוק הכרמל, ברח המלך גרין, סול גן מאיר של חנות נהדרת למפרים ישנים של מולאק. מה לא נכסא שם דול מספרי ישרול ומלאכת יד ועד למילוסרפה כשפות שונות, כרח שילקין יש חנויות רבות לספרים עתיקים, וכבר מצאתי שם ספרים שאחד כך מכתי למשוננים לרכב. התספר לא היה של: אפשר למצוא אצטילוסריות ישנות בול, שאני אהבת כמיוחד את האחרים העתיקים שבון.

מן שיגיע חשנה לאנגליה יכל ליהנות מחנויות לעתיקות. אבל כעיתית האוניברסיטה קיימברידג' יש חנויות מיוחדות לספרים עתיקים, ובנייהם ספרי ילדים מהשנים 1700 ו-1800. מעניין שכרד הספרים העתיקים לא מציינים את שנה ההוצאה ורק למ הדפוס, שם המוציא לאור ומקום בית ההוצאה אספר לנכס מציאות. שנה, הספר כיושלים וצפת מצאתי ספרים גורמים, כמו מאת גבראל רונסל או שמשון הגיבור של שאגא וילי בהוצאה ישנה נישנת. אצרות כאלה גורמים שמחת ואושר לכל מי שאוהב את המלה המורשת. את היתן הנפלא של גינר ישן ואמילי אחיכמי חוקקת

שירי-ציון

הוצאת בנימין הרץ
בברלין-וינה

VERLAG BENJAMIN HARTZ
BERLIN-WIEN

ZIONSLIEDER

שולית הספרים

עצות מן השרול

מפר זקוק לניקיון, וואכאק והשיבות הם האויבים הגדולים שלו. הכי טוב לנקות כעלות שואכאק, אכס, מעמיסלוש בי שנה, או לנער היטב להכות מפר ספר. לנישן בחמי חלודת או עובש קונים ככית מרשחת תרכיב (נולח) של גפרית-אמוניאק או 130 גר. גרין. מולח כחצי ליטר מים מוכלים מכול כמיסה ומרטיכים את הכתם. מלפנים ומאחור מניחים סופג. (מספנות קלינקס) חנויות את הספר עד שמתייבש. נגר חרקים במיוחד רגיביסני נתון: הספר מפורים בין חרקים אבקת תלית הציפור. וכן יש גם ריה נעים, וגם חיסול. חרקים, אם חרקים רובים מניחים בין רח לדי יניר סופג. חרקים לא יודעים על גיה המפר משפשים בעריות בגור וכויתת הכי עדין. ער שוחכים נעלם.

בספרית הפועלים אפשר למצוא דבל מכל לכל גיל. מהוש הרעב שכתב וצייר, מאת אריק קל, "בולם בית וכל אחד לחור" של שמי גלנדר. "מעשה בעבד" של מרים רות, עם איורים פים של הילה חבקיין, הוא מתנה יפה לכל בני המשפחה ולא רק לילדים. "הקלס" של יורם עבר-הרני, ספר מעניין ונחמד ומצד גישה יפה לתיים לרע לשימוש ולחנות מכל מצב. שפה מורית, של נעמי לים יכיר לכל אחד את לירותו וגם הילדים יתנו ביות. ישנם המפרים הנפלאים של אהראל אופק. אין מורח"ו. בדרך לגימנסיה" אל יצד כתב את, מכא גיבור" ששמואל כץ תסיף לו את איוריו הנפלאים.

יש גם שנות אל מוכרים, ולא צריך לפחד לזמן מצאתי את ספר השירים הראשון של עזנה ארגונת המוכרת כבר שש שנים בצלח. עשוער ותענוע, צייה שלמה מנקל ונאצה קליינסקוס) לכן כדאי להכיר את הקנו רק מה שמורדים ברכים. יש גם נהדרים (שוערין) לא יורעים עליהם. ביקר כדאי כמיוחד להכיר בשוליים, מלגו ברובנים שכארי השוחקים, שם מוכרים תענועם כמעט כחינם את יבולם הראשון, ואולי עקד כמה שנים הם יתו רבימקר.

גם אצל העשן ממוז

מאתורי הקלעים

אדע על בואה / של ביויתו כקצוב / וכבר עומר כינינו / מחפיר / המלאך השחור / וליכי מנחש / מים על לחות לבד / אהנך את חמא איתר / מור גריר / כיו / רוסמטה / מליים / איה / כתמה חזה בלצו / מאר השירים שוקעו / בספרות רח ערור / בנים / ואהבת / ער / אקורד / שירים ערבים נוגעים ללב, ובה בליצו גולדת כשנת 1915 ביטן שליית עליית גממנה עם עליית הישר לשיקן בשנת 1933 עלתה ארצה היא או לשלושה ילדים, שמונה נבדים ושלושה ילדים בשנת 1981 פרסמה את ספר שיריה והאחרון בגממית. אכלס וכו'כנס מירסמה

קו הכאב

שמו של חיים מאיר (ווייס) מוקשר אצלי תמיד עם חומר רצון, עם משיבות ילדות והשתמח" המורגמות להפגין או למשחקי-חברה במפגשי אמנים. ישנו גם מאושפן, מנתח - סרמן בבית-הבליע... וקו הירשום חנוק ובכל - לא למלוע ולא להקיא, כאותו גירוד החלקי ותחם ומבלח את הגוף.

נימים אלה מוצגת תערוכתו של חיים מאירם בגלריית הקיבוץ. זוהי תערוכת ירשום מרגשת וקשה, המעבירה את רגשותו של האמן בב"ח וקוטב מן התחושות של אדם אשר צלל אל תהום ויכל לה...

קו זה שדרות האופייניים של האמן מבצבץ ביו הקורים המיסורים וכמו אמרו "מורח", אל תהיו רציניים, ד בסך הכל בריחה..."

חיים מאיר

חמב ראשו, בעץ חת, נראה שהתקללעו הענק
אחר ההתנסותסמבולית אצל מאחוריו. בעשירי
צורה מעוותת בררר להגשים את עצמי
זרבה שבע לבנון, אשר תקבלו על המסך באותה
סצנהה ללא סינים, משש כמו אתיהם
ההתנסותסמבוליים הגדולים והמקבילים.
מבטט עניו וכל בל כך כסופה. חרף היותה הגולה המבארה
הפדיונן שגורוה השופטל על הסיטואציה על סדרת המבטס

הקולנוע העוסק באהבה בין גברים מתנוודד עדיין בין הנטייה לשאת חן בעיני ההומוסקסואלים לבין הרצון שלא לטלטל יתר על המידה את אמות המוסר החברתיות. השמרנות המינית שבאה בעקבות האיידס מחזירה את הנושא לימיו האפלים. הסרט הספרדי החדש: "חוק התשוקה", מציב את ההומוסקסואלים בטיפוסים אחרים, גבוהים, שהמין שולט בהם ולא השכל

מבט שליש מאשט את ההנחה שהקולנוע נוטה לחזות את
הנושא ההומסקסואלי כלגלגל המלאכה המזדקנות והבזיריים ושוא
משחק במצאות ההומסקסואלי מעותות, מובטחות והעמליות, כפי
שהוא מתפתח במשקטים התורגדרים של יוצרו וכל כפי שהיא
נבאבת. מרשים רבים נוספים לסחוף את מאבקם של ההומסקסואלי
להתפצח בתרבות ותרבות בליליות ותרבות בנשוא, להורג
חריש, או לביים אותו למתחם או אחרת למען כובית האדם
החזק והצמיח. הקולנוע בכלל מעצם כמעט באנוס תפולרית,
המשמש רקע טרייה בסיוור להיחזרות מותניים ותפולריות
המאיימים או בלניים, ונחש האהבה ההומסקסואלית כפטרל לא ממש
מאגילת את התפולרית למיניה. בנראה שער ארוכה הדרך
שהקולנוע העוסק בנושא ההומסקסואלי ידע למפר סיפורים
והעיושים לכל תפורה, בלי ירח התפולרית הנלווה וכלי לשאת את
הגלגול והתפוצחת התברותית של כל העולם.

הישא הוימוספסאלי והגנב למסך בשנות השישים, תחילה בנציות מרומות, אחר כך בסס. שולי לעילה ומרביות. עברו שנים עד שהקולנוע העז להתמודד בגלוי עם אהבה בלוס במבז נתון. הקולנוע האירופאי היה חמידי יותר מוכללי לגורם והקפיד לסלף בו הרבה לפני שהקולנוע ההוליוודי עש לעליו, הנתאם למיתות שנוצרה בחברה האמריקאית: שגלה שנות

לעתה שמעם היתה טינו (כרמן מורה) בסרט "חוק התשוקה"

[illegible]

The image shows a dark, heavily textured surface, likely the cover or endpaper of an old book. The texture is grainy and uneven, with many small white specks and fibers visible against the dark background. At the bottom of the image, there is a horizontal strip of lighter, possibly white or light gray, material. This strip contains faint, illegible text that appears to be printed or written in a script, possibly Hebrew or Arabic, but the characters are too small and blurry to be read accurately.

[illegible]

הדד 400 שנה בלשונם ובזכרם
מסבך בלתי בדרגות העומק
המכרז מחדשם ובפועלם. וה
במקום פתח באלהם ופועלם
תקן - 16.10

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

